

[1978 மார்ச் 6]

(8) 1978-79-ம் ஆண்டுக்கான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது விவாதமும், வாக்கெடுப்பும்.

(அ) கோரிக்கை எண் 26—கைத்தறியும் நெசவுத் தொழிலும்

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 26—கைத்தறியும், நெசவுத் தொழிலும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 4,15,00,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 496—த. வேணுகோபால் இருக்கையில் இல்லை.

திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு சலுகைகள் வழங்குவது குறித்து விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 26—கைத்தறியும், நெசவுத் தொழிலும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 4,15,00,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் எண் 506—திரு. பொ. விஜயராகவன்—இருக்கையில் இல்லை.

THIRU M. A. LATHEEF: Sir, to discuss about the need to start a Spinning Mill at Ambur or at Vaniambadi.

I move:—

“That a sum of Rs. 4,15,00,000 under Demand No. 26-Handloom and Textiles be reduced by Rs. 100.”

(ஆ) கோரிக்கை எண் 27—கதர்

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்:

1978 மார்ச் 6] [திரு. கே. இராஜா முகமது]

“மானியக் கோரிக்கை எண் 27-கதர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,02,51,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொர்ணம்: தலைவர் அவர்களே பண்டிகைக் காலங்களில், கைத்தறித் துணிகளைக் கடனுக்கு வழங்கி, பணத்தை வசூலிக்க சில உத்திரவாதங்கள் ஏற்பாடு செய்வதுபோல் கதர் துணியை உற்பத்தி செய்கின்ற அனைத்து நிறுவன துணிகளையும் பாகுபாடின்றி, கடன் விற்பனை செய்யவும், வசூலிக்கவும் அரசு ஏற்பாடு செய்யாததைப் பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 27—கதர் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 1,02,51,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன்: தலைவர் அவர்களே, தற் காலத்துக்கு ஏற்றவாறு மக்களைக் கவரும் வண்ணம் கதர் துணிகள் உற்பத்தி செய்வது குறித்து விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண்: 27—கதர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 1,02,51,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத்தீர்மானங்களும் பேரவை முன் வைக்கப்படுகின்றன.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முன் கதரையும், நெசவுத் தொழிலையும் பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளும்* கதர் கிராமத் தொழில் வாரியம் பற்றிய கொள்கை விளக்கங்களும் நிதிநிலை செயல் பாடுகள் பற்றிய விளக்கங்களும்* மாண்புமிகு உறுப்பினர் களுடைய மோலான பார்வைக்காக வைக்கப்படுகின்றன.

* 159-192 ம் பக்கங்களில் இணைப்புகள் II, III ஆக அச்சிடப் பெற்றுள்ளன.

[1978 மார்ச் 6]

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய மேலான ஆலோசனைகளை வழங்கியதற்குப் பிறகு இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் : பெருமதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இன்று கைத்தறி மானியத்தில் கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கைத்தறித் தொழில் என்பது தமிழகத்தில் வேளாண்மைக்கு அடுத்தபடியாக மிகப் பெரும் பாலோர் ஈடுபட்டிருக்கிற ஒரு தொழில் ஆகும். இந்தத் தொழிலில் கிட்டத்தட்ட தமிழ்நாட்டில் 30 லட்சம் பேர்கள் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்குச் சரியான பாதுகாப்பு இது வரையில் இந்த அரசால் ஏற்படுத்தப்படவில்லை.

நம்முடைய தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் பீடித் தொழிலாளர்களுக்காக 1966 ஆம் ஆண்டில் அப்போது இருந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கம் ஒரு சட்டத்தைப் போட்டு, அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு என்ன என்ன நன்மைகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமோ அவைகளைக் கிடைக்கச் செய்தது. அதுபோன்ற பாதுகாப்புச் சட்டத்தை கைத்தறி தொழிலாளர்களுக்கும் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இம்மாதிரி ஒரு சட்டம் வருவதின் மூலமாக கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்கு உரிய அந்தஸ்து கிடைக்கச் செய்யும். அதன் மூலம் வேலைப் பாதுகாப்பு அவர்களுக்குக் கிடைக்கும். அது போன்று அவர்களுக்கு ஏற்படுத்துவதால் குற்றங்குறைகள் ஏற்பட்டால் அவர்கள் லேபர் கோர்ட்டுகளுக்குச் செல்கின்ற உரிமையை வழங்க முடியும். விடுமுறைகள் அவர்களுக்கு ஒழுங்காகக் கிடைக்கும். இ. எஸ். ஐ. போனஸ், பிராவிடண்ட் பண்ட் போன்ற வசதிகளும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும். ஆகவே 1966 ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்தைப்போல இவர்களுக்கும் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கட்டுறவுத் துறையில் சில நன்மைகள் ஏற்படுகின்றன என்பதை மறுக்கமுடியாது. ஆனால் அதே நேரத்திலே இன்னும் அவர்களுக்கு ஏராளமான குறைகள் இருக்கின்றன. அவைகளையும் தீர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 6] [திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்]

கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு உற்பத்தி அடிப்படையில் மூன்றில் ஒரு பங்கு என்று கடன் வழங்கப்படுகிறது, அதை இரண்டில் ஒரு பங்காக உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோன்று நெசவு கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு வரவேண்டிய ரிபேட் தொகையை உடனடியாக பட்டுவாடா செய்வதற்கு ஆணை பிடிவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, அந்த ரிபேட் தொகையை அது அனுமதிக்கப்பட்ட 3 மாதங்களுக்குள் வழங்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நெசவு கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு என்று தனியே மாவட்ட அளவில் ஒரு மத்திய கூட்டுறவு வங்கியை ஏற்படுத்த வேண்டும், இன்றுள்ள மாவட்ட மத்திய வங்கிக்கு இருக்கக்கூடிய அலுவல்களில் கூட்டுறவு நெசவுப் பிரச்னையைக் கவனிப்பது ஒரு பெரிய பிரச்னையாக இருக்கிறது. ஆகவே, தனியாக மாவட்ட அளவிலே மத்திய கூட்டுறவு வங்கியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு குறைந்த விலையில் மூலப்பொருட்களை அளிக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

கைத்தறி உற்பத்திக்குத் தேவையான சாய மருந்துகளுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தது, ஸ்டேபிள் ஃபைபர். செயற்கை பட்டிலிருந்து தயாரிக்கப்படும் சேலை ரகங்களை விசைத்தறி உற்பத்தி செய்யக் கூடாது என்று தடை கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே இந்தக் கோரிக்கை நாடு முழுவதும் உள்ள கைத்தறியாளர்களிடம் ஒரு பெரிய பரபரப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. நெசவு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கொள்முதல் செய்யும் தனியார்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்யும்போது ஒரு மாதத்திற்குள் அந்தப் பணத்தைப் பட்டுவாடா செய்ய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்] [1978 மார்ச் 6]

(பிற்பகல் 12-20)

மானில நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் தீபாவளி, பொங்கல் போன்ற விசேஷ காலங்களிலே மட்டும் கொள்முதல் செய்யும் நடைமுறையை மாற்றி ஆண்டு முழுவதும் சரக்குத் தேக்கம் இல்லாமல் அவ்வப்போது கொள்முதல் செய்ய ஆணையிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நெசவாளர்கள் சேமிப்பு மற்றும் பாதுகாப்புத் திட்டத்தின்கீழ் நெசவாளர்களுக்கு இப்பொழுது 500 ரூபாய் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையும் ஆயிரம் ரூபாய் என்று உயர்த்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போதிய இட வசதியின்றி இன்று அவதியுறும் நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் அலுவல நிலையைப் போக்க அலுவலகம் மற்றும் கிட்டங்கி கட்ட குறைந்த வட்டியில் நீண்ட கால மானியம் வழங்க ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை நடத்துபவர்கள் முழு நேர அலுவலர்களாக இருந்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏற்கனவே ஓரளவு கௌரவ ஊதியமாகக் கொடுத்து வந்தார்கள். இதை இடையிலே நிறுத்தி விட்டார்கள். மீண்டும் அதைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுத் துறையிலே உள்ளவர்களுக்கு சில சலுகைகளைக் கொடுக்கிறார்கள். தனியார் துறையைப் பொறுத்தவரையில் கிட்டத்தட்ட 30 இலட்சம் கைத்தறியாளர்கள் இருக்கும் நிலையில், 30,000 பேர் உள்ள இந்தக் கூட்டுறவுத் துறையிலே உள்ளவர்கள் பயன் அடைகிறார்கள். மற்றவர்கள் அத்தனை பேரும் தனியார் துறையிலே இருப்பவர்கள். அவர்கள் பல துன்பங்களுக்கும், துயரங்களுக்கும் ஆளாகிறார்கள். எனவே, அவர்களுக்கும் இந்த வசதிகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சாதாரணமாக, சாதாரண சேலைகளுக்குக் கூலி 2 ரூபாய் 25 காசுகள் கூட்டுறவுத் துறையிலே கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் தனியார்கள் ஒன்றரை ரூபாய்தான் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1978 மார்ச் 6] [திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்]

இதுபோன்ற வசதிகளை தனியார் கைத்தறித் தொழிலாளர் களுக்கும் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழிலாளிகளுக்கும், முதலாளிகளுக்கும் தகராறுகள் ஏற்படுகின்றபொழுது கைத்தறித் துறையிலே இருக்கின்ற அதிகாரிகள் தலையிடுவது ஒரு சிக்கலான பிரச்சினை. தொழிலாளர்களுக்கும் அவர்கள் சமாளிக்க வேண்டும், அதே நேரத்தில் முதலாளிகளினுடைய பிரச்சினைகளையும் தீர்த்து வைக்க வேண்டும். இந்த நேரத்தில் தொழிலாளர் துறையும் அதிலே தலையிட்டு அந்தக் கைத்தறித் தொழிலாளர்களின் பிரச்சினைகளில் நேரடியாகத் தலையிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பலயிடங்களில் கைத்தறியாளர்கள் மீது வழக்குகள் போடப் பட்டிருக்கின்றன. அருப்புக்கோட்டையில் கடந்த நான்கைந்து மாதங்களுக்கு முன்பு பெரிய போராட்டம் நடந்தது, கூலிக் குறைப்பு ஏற்பட்ட நேரத்தில் ஏற்பட்ட போராட்டத்தில் பல கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் மீது வழக்குகள் போடப் பட்டன. பிறகு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும் மற்றவர்களும் அங்கேயிருந்து அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைத்தும் கூட வழக்குகள் வாபஸ் பெறப்படவில்லை. அவர்கள் இன்னும் அருப்புக்கோட்டையிலிருந்து 13 மைல் தொலைவில் உள்ள விருதுநகருக்கு புல ஏழை எளியவர்கள் கோர்ட்டிக்குச் செல்வதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. எனவே, உடனடியாக அவர்கள் மீதுள்ள அத்தனை வழக்குகளையும் வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, கோவையிலேயும்கூட கடந்த அக்டோபர், நவம்பர் மாதங்களில் வேலை முறையை மாற்ற முதலாளிகள் முயற்சித்தார்கள். அதாவது சட்டத்திற்கு உட்படாத வகையில் கைத்தறி முதலாளிகள், கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களிடத்தில் நூலைக் கொடுத்து, அவர்களுடைய உற்பத்தியை வாங்குவதில், நூலை விற்பதைப் போலவும், அவர்களிடமிருந்து உற்பத்தி செய்யும் சேலை முதலியவற்றை விலைக்கு வாங்குவதைப்போலவும் பாவனை செய்த நேரத்தில் தொழிலாளர்கள் ஆவேசம் கொண்டு போராட்டம் நடத்தினார்கள். அந்த நேரத்தில் திருப்பூர்

[திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்] [1978 மார்ச் 6]

கோவை நெசவாளர்களில் ஒருவர் திக்குளிக்கப் போவதாக அறிவித்தார். அவர்மீது வழக்கு போடப்பட்டது. ஆனால் அவர்கள் எதற்காகப் போராடினார்களோ அந்தப் போராட்டம் வெற்றி பெற்றாலும்கூட அவர்மீது போடப்பட்ட வழக்கு இன்னும் இருந்துகொண்டேயிருக்கிறது. இது மாதிரி நிலைமைகளை மாற்ற வேண்டும், அவர்கள்மீது உள்ள வழக்கை வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திவிர வளர்ச்சித் திட்டம் என்று பலயிடங்களில் அறிவித்திருக்கிறார்கள். பரமக்குடியிலும் திவிர வளர்ச்சித் திட்டத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். 600-க்கும் மேற்பட்ட கைத்தறிகள் இயங்குகின்றன. கிட்டத்தட்ட அந்த ஊரின் ஜனத்தொகையில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு, அதாவது 30,000-க்கும் மேற்பட்ட மக்கள் அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே பரமக்குடியில் திவிர வளர்ச்சித் திட்டத்தை அல்லது ஏற்றுமதி மையத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அருப்புக்கோட்டையில் ஒரு டிசைன் சென்டர் ஏற்படுத்த வேண்டும். எங்கள் தொகுதியான முதுகுளத்தூர் தாலுக்காவில் நூற்பாலை என்பதே கிடையாது. இந்த மாநிலத்தில் ஒரு தாலுக்காவில் நூற்பாலை இல்லாத தாலுக்கா என்றால் அது முதுகுளத்தூராகத்தான் இருக்க வேண்டும். ஆகவே, முதுகுளத்தூரில் நூற்பாலையை கூட்டறவுத் துறையிலே ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தக் கோரிக்கைகளை யெல்லாம் நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. பாக்கூர் சு. சுப்பிரமணியம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, கைத்தறி, கதர் கிராமத் தொழில்கள் மானியக் கோரிக்கையின் மீதான விவாதத்திலே கலந்து கொள்கின்ற நல்ல வாய்ப்பினை எனக்கு அளித்தமைக்கு முதற்கண் எனது நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நமது நாட்டிலே, மிகப் பெரிய குடிசைத் தொழிலாக கருதப்படுவது கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாகும். வேளாண்மைக்கு அடுத்தபடியாக இந்தத் தொழிலுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க

1978 மார்ச் 6]

[திரு. பாக்கூர் ச. சுப்பிரமணியம்]

வேண்டுமென்பதை இந்த அரசு தன்னுடைய கடமையாகக் கருதி, இந்த அளவுக்கு இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே பல நல்ல திட்டங்களை அளித்து, நெசவாளர், தொழிலாளர் பயன்பெறத் தக்க வகையிலே, இதைத் துரிதமாக்க, இந்தத் துறையினை விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் கடந்த நேரங்களில்லாத வகையிலே, நமது புரட்சித் தலைவர் அரசு தனியாக ஒரு அமைச்சரை இந்த இலாகாவிற்கு ஒதுக்கி, நெசவாளர்களுக்கென்று செயல்பட்டு வருவதை நல்ல உள்ளம் படைத்தவர்கள் பாராட்டுவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

நாட்டின் மொத்த கைத்தறி உற்பத்தியிலே நாலில் ஒரு பங்கைத் தமிழ்நாடு உற்பத்தி செய்கிறது. அடுத்தவரும் ஆண்டுகளில், கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குப் புத்தியிரளிப்பதும், கூட்டுறவுத் துறையில் உள்ள நெசவாளர்களுக்கு நியாய விலையில் நூல் கிடைக்க வகை செய்வதும், புதுவகை வடிவமைப்புகளையும் பாலிஸ்டர் துணிகள் உட்பட புதுவகைத் துணிகளை அறிமுகப்படுத்துவதும் கைத்தறி துணிகளின் விற்பனையைப் பெருமளவில் உயர்த்தும் பொருட்டு 'கோ-ஆப்டெக்ஸ்' விற்பனைக் கூடங்களின் எண்ணிக்கையை உயர்த்துவதும், தனியார் துறையைச் சேர்ந்த நெசவாளர்களின் பயனுக்காகத் திட்டங்களைத் தீட்டுவதும், நெசவாளர் வேலைப் பாதுகாப்பு, ஊதியம் முதலியவை தொடர்பாக அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் சட்டங்கள் இயற்றுவதல் முதலியவை பாராட்டுக்கு உட்பட்டதாகக் கருதப்பட வேண்டும்.

1978-79-வது ஆண்டில் 30,000 கூடுதல் கைத்தறிகளை, கூட்டுறவு அமைப்பின்கீழ் கொண்டு வரத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. சொந்தத் தறியில்லாத 2,000 நெசவாளர்களுக்காக 20 தொழிலியல் சங்கங்களை அமைக்க இந்த அரசு இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே திட்டம் இட்டிருப்பது பாராட்டத்தக்க ஒன்றாக இருக்கிறது. இதிலே நான் ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன்.

வெகுவாக, கிராமங்கள் கைத்தறி துணிகளை ஆதரிக்கிற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. கிராமப்புற மக்கள் சூலபமாக வாங்கி உடுத்தும் வண்ணம் கிராமத்திலே நடைபெறுகிற சந்தைகளிலே

[திரு. பாக்கூர் சு. சுப்பிரமணியம்] [1978 மார்ச் 6]

முக்கியமாக கிராமங்களிலே நடைபெறுகிற திருவிழாக்கள் நேரங்களிலே, ஊர்திகளின் மூலம் கைத்தறி துணிகளை அந்தக் கிராம மக்களுக்கு எடுத்துச் சென்று விற்கக்கூடிய வகையில், அவர்கள் சுலபமாக வாங்கக்கூடிய அளவிலே, அதைச் செயலாக்க வேண்டும், அமுலாக்க வேண்டும், அதற்கான ஊர்திகளைப் பெருக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இலட்சக்கணக்கான மக்கள் ஈடுபட்டு இத்துறையை அபிவிருத்தி செய்யும் நோக்கத்துடன், புது விற்பனை நிலையங்களைத் துவக்குவதும், புதிய டிசைன்களைக் கண்டுபிடிக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்வதும், பாலிஸ்டர் போன்ற ரகங்களை அறிமுகம் செய்வதும், அவற்றை மேலும் விரிவு செய்ய இந்த மானியக் கோரிக்கையில் வகை செய்திருப்பதும் ஆகியவற்றை யெல்லாம், அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சியற்றவர்கள் நிச்சயமாகப் பாராட்டாமல் இருக்க மாட்டார்கள்.

கைத்தறி தொழில் மேலும் சிறப்படைய இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே வழிவகை செய்யப்பட்டிருப்பது மிகச் சாலச் சிறந்ததாக வரவேற்கப்படும் என்பதில் ஐயம் இல்லை. என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிற சில குறைபாடுகளை இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக் காட்டுவது என்னுடைய கடமையாகும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே, ஏறத்தாழ 18 கிராமங்கள் அதிக அளவில் நெசவாளர்கள் வாழ்கிற பகுதியாகும். அதிலே, சாயம் தோய்க்கும் தொழிலிலும், டையிங் செய்யும் தொழிலிலும் சுமார் ஆயிரம் பேர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

குறிப்பாக அதிலே ஈடுபட்டிருக்கிற கமலா டையிங் மில்ஸ் என்ற ஒரு மில் இருக்கிறது. அங்கே வேலை செய்கிற தொழிலாளர்கள், 15 ஆண்டுகள், 20 ஆண்டுகள் வேலை செய்தாலும், முதலாளிக்கு ஏற்பாயில்லை என்று கருதப்படுகிற காரணத்தாலே, அவர்கள் அந்த வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டு, தெருவிலே நின்று வறுமையிலே வாடுகிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். சாயத் தொழிற்சாலையிலே

1978 மார்ச் 6] [திரு. பாக்கூர் ச. சுப்பிரமணியம்]

அந்தத் தொழிலாளர்கள் ஷூதியக் குறைவாலே, நிரந்தரக் கூலி ஒரு நாளைக்கு ரூ. 4, ரூ. 5 கூடப் பெற முடியாத நிலையிலே அபாயகரமான, அருவருக்கத்தக்க அந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த அரசு, ஏதேனும் வழிவகை காண நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நெசவாளர்கள் அதிகமாக வாழ்கிற அந்த ஐயம்பேட்டையிலே 100 தறிகளை வைத்து, அந்த நெசவாளர்களுக்கு வாய்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-30]

ஜனதா துணி என்று சொல்லப்படுகிற மலிவு விலைத் துணித் திட்டம் ஏற்கெனவே அமுல் படுத்தப்பட்டிருந்தாலும், இந்த அரசு அதை விரிவுபடுத்தி பல்வேறு திட்டங்களை அமுல் படுத்தியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை]

இதற்கு மேலாக புயல் வெள்ளத்தில் பாதிக்கப்பட்ட நெசவாளர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க ஏறத்தாழ 22 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி, அவர்களுக்கு ஆதரவு தர முன்வந்திருப்பது பாராட்டத்தக்க ஒன்றாகும். இதையெல்லாம் நிச்சயமாக மாற்றுக் கட்சியினர் மோடி மஸ்தான் வேலையாக கருத மாட்டார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். மந்திரத்திலே மாங்காய் காய்க்கும் என்று சொல்லி, மக்களுடைய வரிப் பணத்தை ஏப்பம் விட்டது அன்றைய ஆட்சியாளர்களாக இருக்கலாம்.

ஆனால் இன்றைய அரசு, புரட்சித் தலைவர் தலைமையிலே இருக்கிற அரசு சொன்னதைச் செய்யும், செய்வதைச் சொல்லும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வீடுகளை இழந்த நெசவாளர்களுக்கு 500 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். 200 ரூபாய் கடனாகவும், 300 ரூபாய் மானியமாகவும், தறிகளை இழந்தவர்களுக்கு ஏறத்தாழ 125 ரூபாய் மட்டும் வழங்க இந்த அரசால் ஆணைப் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும்.

[திரு. பாக்கூர் சு. சுப்பிரமணியம்] [1978 மார்ச் 6]

இவற்றிற்கெல்லாம் சிகரம் வைத்தாற்போல், நெசவாளர்கள் வீட்டு வசதித் திட்டம், 1962 ஆம் ஆண்டிலே துவக்கப்பட்டு தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டதை, இந்த அரசு தகுந்த முறையிலே மாற்றி, கிராம வீட்டு வசதித் திட்டத்தையும் இதனோடு இணைத்து, மாற்றி அமைக்கப்பட்ட திட்டத்தை 1978-79 ஆம் ஆண்டில் செயல்படுத்தப்போவது, புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் நல்ல உள்ளத்தின் பிரதிபலிப்பு ஆகும். இதற்கு மாண்புமிகு கைத்தறி அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே நெசவாளத் தொழிலாளர்கள், அவர்கள் செய்கிற தொழிலின் காரணமாக காசநோய்க்கு ஆளாகிறார்கள். அந்த நோயின் தன்மையை உணர்ந்து அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கிற வகையிலே, அவர்களைப் பரிசோதித்து அவர்கள் தக்க முறையிலே வாழ வேண்டும் முறையிலே இந்த அரசு வழி வகைகள் செய்து இருப்பது வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும்.

நெசவாளர் வாழ்கின்ற அந்தப் பகுதியிலே ஊர்திகளின் மூலமாகச் சென்று அவர்களுக்கு நன்மைகள் பல செய்திருப்பதை நாம் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

சுமார் 20 லட்சம் ரூபாய் இதற்கு நிதி ஒதுக்கி இருப்பதைக் கருத்திலே கொள்ள வேண்டும்.

நெசவாளர்களுக்கு ஏராளமான பணம் ஒதுக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசு கருதினாலும், இருக்கிற நிதி நிலைமையை ஆதாரமாகக் கொண்டு, இந்த அளவுக்கு செயல்படுத்தி வந்திருப்பதை நல்லம் உள்ளம் படைத்தவர்கள் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய அய்யம்பேட்டை தொகுதி நெசவாளர்கள் அதிகமாக வாழ்கிற பகுதியாகும். அண்ணா அவர்கள் வாழ்ந்த நேரத்திலே கால்கோள் செய்யப்பட்டு இன்னும் கட்டப்படாமல் இருக்கிற இந்த மருத்துவமனைக் கட்டத்தை கட்டி முடித்து, காசநோய்ப் பிரிவையும் திறந்து, நெசவாளர்கள் அதிகமாக வாழ்கிற இந்தப் பகுதியில் கட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 6] [திரு. பாக்கூர் சு. சுப்பிரமணியம்]

கதர் விற்பனை பெரும் அளவு ஊக்கப்படுத்தப் பட்டிருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். பெரும்பான்மையான கதர் விற்பனையை ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மூலமாக நாம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அந்தக் கடன்களை வசூலிப்பதற்கு அந்நகராட்சியில் உள்ள அலுவலர்களையே நாம் உபயோகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அந்தக் கடன்களை வசூல் செய்வதற்கு தனியாக ஒரு அதிகாரியை அல்லது அலுவலரை நியமிக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் பனைவெல்லத் தொழில், மிக சிறப்பான தொழில். அதிலிருந்து நயாரிக்கப்படும் அத்தனை தொழில்களும் நமக்கு வருவாய் ஈட்டித்தருகின்ற தொழிலாக அமைந்துள்ளது.

இந்த 1978-79-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் 2,30,000 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பை இந்தத் துறை தருகிறது என்ற புள்ளி விவரத்தைக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த பனை ஓலைத் தொழிலில் அவர்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற அந்த ஓலைப் போன்ற பொருள்கள் நமக்குச் சிறப்பாக பயன் பெறுகிற வகையில் இந்த அரசு சிறப்பான முறையைக் கொண்டு வந்து இருப்பதை நாம் அனைவரும் பாராட்டுகிறோம்.

அதே நேரத்தில் அச்சரப்பாக்கம் தொகுதி, இடைக்கயி நாடு பகுதியில் பனைமரம் ஏராளமாக இருப்பதால் அங்கே ஏதாவது ஒரு தொழிலை அமைத்து அதன் மூலமாக அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இத்தகைய ஒரு சிறந்த நிதிநிலை அறிக்கையை அளித்து, இத்தகைய ஒரு சிறப்பான மானியக் கோரிக்கையை வைத்து, இந்த கிராம மக்களுக்கு, நெசவாளர்களுக்கு, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கும் மானியக் கோரிக்கையாக இருக்கிறது என்று கூறி, கைத்தறி வளர்ச்சிக்கும், நெசவுத் தொழிலுக்கும் இந்த மானியக்

[திரு. பாக்கூர் சு. சுப்பிரமணியம்] [1978 மார்ச் 6]

கோரிக்கை ஒரு நம்பிக்கை நட்சத்திரமாக இருக்கும் என்று கூறி, என் பாராட்டைத் தெரிவித்து அமர்கிறேன். வணக்கம், நன்றி.

* திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, கைத்தறி மானியத்திலே மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கொள்கையைத் தெளிவுபடுத்த நான் இங்கே விழைகிறேன்.

தமிழ் நாட்டில் துணி உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில், 3 விதமான உற்பத்தி முறைகள் இருக்கின்றன. மில்லில் உற்பத்தி, விசைத்தறி உற்பத்தி, கைத்தறி உற்பத்தி என்று மூன்று நிலைகள் இருக்கின்றன. இதிலே கைத்தறியைப் பொறுத்தவரையில் மொத்தமாக 36 லட்சம் தறிகள் இந்தியாவில் இருக்கின்றன.

அவற்றில் 6 லட்சத்திற்கும் அதிகமான தறிகள் தமிழ் நாட்டில் இருக்கின்றன. சுமார் 35 இலட்சம் குடும்பங்கள் வேலை செய்கின்றனர். ஆகவே, இந்த கைத்தறி ஒரு மிகப் பெரிய தொழிலாக வேலை இல்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க உதவியாக உள்ள தொழிலாக இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தத் தொழிலைப் பாதுகாப்பதற்காக ஒரு சில யோசனைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1966-ம் ஆண்டில் ஒவ்வொரு நபரும் 18¼ கெஜத்திற்கும் மேலாக துணி உபயோகித்துக்கொண்டு இருந்தனர். இன்று மக்களுக்கு வாங்கும் சக்தி குறைந்தது காரணமாக அவர்களுக்குப் போதிய அளவிற்கு வருமானம் இன்மை காரணமாக, 13 கெஜம் துணிதான் உபயோகிக்கிறார்கள் என்பதை மத்திய அரசாங்கம் அறிவித்து இருக்கிறது. அந்த அளவிற்கு மக்களின் வாங்கும் சக்தி குறைந்து இருப்பதால் அதனால் ஏற்படக்கூடிய நிலைமையையும் அரசாங்கம் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு, ஏற்கனவே சில துணி வகைகளுக்கு ரிபேட் கொடுக்கப் படுவதுபோல், அனைத்து கைத்தறித் துணி வகைகளுக்கும் ரிபேட் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 6] [திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்]

அந்த ரிபேட் கொடுப்பதிலும் பல்வேறு விதமான பாகுபாடு இருப்பதாக அரசின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவரக் கடமைப் பட்டு இருக்கிறேன்.

பண்டுகை காலங்களில் சில துணி ரகங்களுக்கு 10 பைசா ரிபேட்டும், சில துணி ரகங்களுக்கு 5 பைசா ரிபேட்டும், சிலவற்றிற்கு எந்தவிதமான ரிபேட்டும் இல்லாமல் இருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே, அந்த நிலையை மாற்றி, எல்லா விதமான துணிகளுக்கும்—மொத்த விற்பனைக்கும், சில்லரை விற்பனைக்கும்—20 பைசா ரிபேட் கொடுத்து அந்த துணித் தேக்கத்தைத் தவிர்க்க இந்த அரசு முன் வரவேண்டும்.

இன்றைக்கு தமிழகத்தில் இருக்கும் நிலையை எடுத்துக் கொண்டால், உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பல கோடி ரூபாய் துணிகள் தேங்கிக்கிடக்கின்றன. சமீபத்தில் மதுரையில் கிருஷ்ணபுரம் பகுதியில்—கிட்டத்தட்ட 3,000 கைத்தறி நெசவாளர்கள் வாழும் பகுதியில்—35 லட்சம் ரூபாய்க்கும் அதிகமான அளவிற்கு அந்த கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் கோடம் பாக்க ரகத் துணி தேக்கத்தின் காரணமாக அங்கே இருக்கும் நெசவாளர்களுக்கு வேலை இல்லாத நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் தனியார் துறையிலும் இந்தக் கோடம்பாக்கம் ரகம் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அங்கே தேக்கம் இல்லாத அளவிற்கு கோ-ஆப்டெக்ஸ் வாங்குகிறார்கள். ஆனால் கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கும் அந்தச் சங்கத்தில் தேக்கம் இருக்கிறபோது, தனியார் துறையில் வாங்குகிறீர்களே என்று கேட்டால், எங்களுக்கு அந்தத் துணி தேவை இல்லை என்று கூறுகிறார்கள். இதை இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். சம்பந்தப்பட்ட கோ-ஆப்டெக்ஸ் அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து, கூட்டறவுச் சங்கங்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுகிறேன்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டம் குறைக்கப்படுவதற்காக உறுதுணையாக இருக்கும் தொழிலை நசிக்கச் செய்துவிடாமல், அதற்கென மேலும் குறிப்பிட்ட சில ரகங்களையும் ஒதுக்கித் தந்து, கைத்தறிக்கென ஒதுக்கி இருக்கும் ரகங்களை விசைத்

[திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்] [1978 மார்ச் 6]

தனியில் தயாரிக்காமல் இருக்கச் செய்ய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு, மற்றவர்கள் யாரும் அந்த ரகங்களை தயார் செய்யக்கூடாது என்று செய்வதோடு மட்டுமல்லாமல், அப்படிச் செய்கிறவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஹைக்கோர்ட்டும் கூட கடும் நடவடிக்கை எடுக்கக் கூறியுள்ளது. அந்த நிலையையே அரசும் கொண்டு இருக்கிறது என்பதைக் கொள்கை அறிக்கையில் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறது என்பதற்கு நன்றி—மத்திய அரசு உத்தரவு தெளிவில்லாமல் இருப்பதால் நடவடிக்கை எடுக்க தவறிவிடாமல் இருப்பதற்காக இந்த மாதிரியான விஷயங்களை மத்திய அரசுக்குத் தெளிவுபடுத்த சுட்டிக்காட்டி, தெளிவுபடுத்தி, ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட ரகங்களை கைத்தறி மூலம்தான் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்று உத்தரவாதம் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-40)

அதைப்போல நூல் விநியோகத்தைப் பார்த்தால், கூட்டுறவு மில் அல்லது தேசிய பஞ்சாலைகளிலிருந்து விநியோகம் செய்யும் நூல் விலை தனியார் மில்களிலிருந்து வாங்கப்படும் நூல் விலையைவிட அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, கைத்தறிக்கு சப்ளை செய்யப்படும் நூல் விலையைக் குறைப்பதோடு தரமான நூலை வழங்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் உத்தரவிட வேண்டும்.

மார்க்கெட்டைப் பொறுத்தமட்டில், இப்போது பெருமளவில் தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தேக்கத்தை குறைக்க பண்டிகைக் காலங்களில் விற்பனை செய்யும் துணிக்கு ரிபேட் கொடுப்பதைபோல மற்ற காலங்களிலும் ரிபேட் கொடுக்க அரசாங்கம் மானியம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மார்க்கெட்டைப்பற்றி இன்றுகூட மத்திய அமைச்சர் மோகன் தயாரியா அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இடைத் தரகர்கள் ஒழிக்கப்பட்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக கைத்தறித் துணியை ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உற்பத்தியாகும்

1978 மார்ச் 6] [திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்]

துணியை கொள்முதல் செய்து, வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளை அரசாங்கமே செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஏற்கெனவே தேங்கி இருக்கிற சரக்குகளை ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் மாவட்ட கைத்தறிக் கூட்டுறவு வங்கிகள் ஏற்படுத்தி, அவை மூலம் இருக்கின்ற ஸ்டாக்குக்கு ஏற்றபடி கடன் வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். சேலம் மாவட்டத்தில் ஒரு மாவட்ட கூட்டுறவு வங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு சொசைட்டியில் எவ்வளவு ஸ்டாக் தேங்கியிருக்கிறது, அதற்கு எவ்வளவு ரிபேட் கிடைக்கும் என்பதைக் கணக்கிட்டு, அதற்கேற்ற வகையில் குறைந்த வட்டிக்கு கடன் கொடுத்து உதவுகிறார்கள். அதைபோல எல்லா மாவட்டங்களிலும் மாவட்ட கூட்டுறவு வங்கிகள் அமைத்து உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தக் கடன், கூட்டுறவு கைத்தறி சங்கங்களுக்கு உதவிக்கிடம் வட்டிக்குக் கடன் கொடுத்து உதவி செய்ய வேண்டும்.

ஏற்கெனவே கிருஷ்ணாபுரம் சொசைட்டியிலிருந்து ஒரு மகஜர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் குறிப்பை இந்த நேரத்தில் அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். சில இடங்களில் அடக்க விலையிலிருந்து 41 சதவிகிதம் லாபம் கூட்டி வைத்து விற்பனை செய்வதால் விலை ஜாஸ்தி ஆகி, அதனால் தேக்கம் ஏற்படுகிறது என்று கூட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தவறு ஏற்படாமல் இருக்க தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நூல் விலை ஏறிவிட்டது; மார்க்கெட் போதுமான அளவுக்கு இல்லை; நூல் கிடைக்கவில்லை என்று ஏதாவது காரணம் சொல்லி, நெசவுத் தொழிலாளர்களின் கூலியை வெட்டுகிறார்கள். அதைத் தவிர்க்க வேண்டும். நெசவாளர்களுக்கு ஏற்கெனவே, எவ்வளவு சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும்; குறைந்தபட்சம் கூலி எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டுமென்று பரிந்துரை செய்ய ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு, அந்தக் குழு அறிக்கையும் கொடுத்துவிட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

[திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்] [1978 மார்ச் 6]

ஆனால், அந்த அறிக்கையின் விவரம் என்ன என்பது தெரியவில்லை. அந்த அறிக்கையை உடனடியாக வெளியிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, குறைந்தபட்சம் கூலிக்கு உத்தரவாதம் அளித்து, அரசாங்கம் சட்டமியற்ற வேண்டும்.

நெசவாளர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு இலவச கல்வியும், புத்தகங்களும் நோட்களும் இலவசமாக அளிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

குடியிருப்பு இல்லாத ஏழை நெசவாளர்களுக்கு நல்ல வகையிலே குடியிருப்பு காலனி அமைத்து, 50 சதவிகிதம் அரசு மானியமாகவும் 50 சதவிகிதம் கடனாகவும் விடு கட்ட வழங்க வேண்டும். கடனை பல சுலபமான நீண்டகால தவணைகளில் வசூல் செய்துகொள்ளும் வகையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு பாவு ஆற்றும் நெசவாளர்களுக்கு புதிதாக ஒரு நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதாவது வார்ப்பிங் பாவு முறையை மில் துணிகளில் புகுத்தி, கைத்தறிக்கு பாவு ஆற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்காத புதிய அபாயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் கைத்தறித் துணிக்கு வார்ப்பிங் பாவு நூலைப் பயன்படுத்தக்கூடாது என்று சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதைச் கூட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தமிழ்நாட்டிலிருந்து பட்டிமார்பு துணி ஏற்றுமதிக்கு நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதன்மூலம் அந்நியச் செலாவணி கிடைக்கும் வாய்ப்பு இருந்தது. முன்பெல்லாம் அரசாங்கம் இதற்கு 30 சதவிகிதம் மானியம் கொடுத்து ஊக்கு வித்து வந்தது. சமீபத்தில் அந்த 30 சதவிகிதம் மானியத்தை 12½ சதவிகிதம் ஆக குறைத்துவிட்டார்கள். அதனால் அந்தத் தொழிலில் தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது அந்நியச் செலாவணி ஈட்டுகின்ற ஒரு தொழிலாக இருப்பதால் பட்டிமார்பு துணி உற்பத்திக்கு முன்பு போலவே 30 சதவிகிதம் மானியம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 6] [திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்]

கடைசியாக மாநில கூட்டுறவுச் சங்கத்தைப் பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தச் சங்கங்களிலே ஸ்பெஷல் ஆபீசர்கள் தான் நிர்வாகப் பொறுப்பிலே இருக்கக்கூடிய நிலையிலே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்களை எல்லாம் மாற்றி முன்பு எப்படி போர்டு அமைக்கப்பட்டு நடத்தப்பட்டதோ அதேபோல் உடனடியாக அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதோடு முந்தைய காலங்களிலே பல கூட்டுறவு நிர்வாகிகள் மீது, கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்மீது பல கேஸ்கள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக கடையநல்லூர் (நெல்லை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தது) கேஸ்களை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் 8 வருடம், 10 வருடம் கூட கழிந்துவிட்டது. அப்படியிருந்தும் எந்த விதமான வழக்கும் நடைபெறவில்லை. தொடர்ந்து புலனாய்வு என்ற பெயரால் காவல் கடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அப்படிப்பட்ட வழக்குகளை எல்லாம் உடனடியாக பரிசீலனை செய்து அரசாங்கம் அந்த வழக்குகளை எல்லாம் வாபஸ் பெற்றுக் கொண்டு அந்தக் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களை, பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு நடத்தப்படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விசைத்தறியின் பிரச்சினையைப் பற்றி அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். டர்க்கி துணிகளுக்கு 5 விசைத் தறிகள், வேஷ்டி, சேலை நெய்யும் தறிகளுக்கு 10 விசைத் தறிகள் என்று இருந்தால் அதற்கு பாக்டரி சட்டமும், தொழிலாளர் சட்டங்களும் பொருந்துமென அறிவிக்கவும். அப்படி அறிவித்தால்தான் எல்லாவிதமான பாதுகாப்பும் தொழிலாளர்களுக்கு கிடைக்க முடியும். ஈ.எஸ்.ஐ., பிராவிடண்ட் பண்ட் போன்ற வசதிகளை எல்லாம் அவர்களுக்குச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுப் பஞ்சாலையைப் பற்றி சில விஷயங்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு புறத்தில் தேசிய பஞ்சாலை நம்முடைய மேற்பார்வையில் இருக்கிறது. கூட்டுறவுப் பஞ்சாலை நம் மேற்பார்வையில் இருக்கிறது. அங்கே சிலோனிலே இருந்து

[திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்] [1978 மார்ச் 6]

பர்மாவிலே இருந்து வந்திருக்கக்கூடிய அகதிகளுக்கு வேலை கொடுக்கக்கூடிய திட்டம் அமுல்படுத்தப்படுகிறது. இது ஒரு நல்ல திட்டம். வரவேற்க வேண்டிய திட்டம். ஆனால் அவர்கள் என்ன வேலை செய்கிறார்களோ அந்த வேலைக்குரிய ஊதியம் சமவேலைக்கு சமசம்பளம் என்று அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்களுக்கு அதற்கு பதிலாக தினக் கூலி என்ற பெயரால் சம்பளத்தை நிர்ணயிக்கிறார்கள். பல வருடங்களாக வேலை பார்ப்பவர்களுக்குக் கூட தினம் 5 ரூபாய் 6 ரூபாய் என்று மிகவும் குறைந்த கூலி கொடுக்கிறார்கள். அதே வேலையை செய்யக் கூடிய பெர்மெனன்ட் தொழிலாளர்களுக்கு 22 ரூபாய், 23 ரூபாய் என்று கொடுக்கப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட முறை சரியல்ல என்று அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த தொழிலாளிகூட 10, 15 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக வேலை செய்தும் இன்னும் தினக்கூலியாகவே அவர்களை வைத்துக்கொண்டு 5 ரூபாய், 6 ரூபாய், 7 ரூபாய்தான் கொடுக்கிறார்கள். இந்த அளவுக்குமேல் கூலி கொடுப்பதில்லை. காலி ஸ்தானங்கள் ஏற்பட்டாலும் அவர்களைப் பதிவு செய்யவில்லை. அந்த முறை அகற்றப்பட்டு உடனடியாக அவர்களுக்கும் வேலைக்குரிய முழுச் சம்பளமும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காலி ஸ்தானங்கள் நிரப்பப்பட வேண்டும். தொழில் ஸ்தாபனங்கள் லாபத்தில் ஓடவில்லை என்ற காரணத்தைக் காட்டி நிறுத்தி வைக்கக்கூடிய முறையில் பாக்டரி சட்டத்தை மீறுகிறார்கள்.

தேசிய பஞ்சாலிகளில் ஓவர்டைம் வேலை வாங்குகிறார்கள். நம்முடைய சட்டப்படி டபிள் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி ஓவர்டைமாக ஒரு மணி நேரம் வேலை செய்தால் சாதாரணமாக என்ன சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறதோ அதே சம்பளம்தான் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. குறிப்பாக சட்டத்தை மீறுகிற முதலாளிகளை தண்டிக்க வேண்டிய அரசாங்கமே இப்படிப்பட்ட முறையை கையாண்டால், சர்க்காருடைய நிர்வாகத்திலேயே இந்தமாதிரி செய்தால் நாமும் ஏன் செய்யக்கூடாது என்று மில் முதலாளிகளும்

1978 மார்ச் 6] [திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்]

சட்டத்தை மீறிவிட முயல்வார்கள். ஆகவே நாமும் சட்டத்தை மீறவேண்டாம். முதலாளிகள் மீறுவதையும் தடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: தயவுசெய்து சீக்கிரம் முடியுங்கள். நேரம் ஆகிவிட்டது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: தலைவரவர்களே, தொழில் துறை சட்டங்கள் எங்கெங்கு மீறப்படுகின்றன என்ற தகவலை இன்று மாலையே தனியாக எழுதி கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்: அமைச்சரின் அறிவிப்புக்கு நன்றி. எழுதிக் கொடுக்கிறேன்.

கடைசியாக கதர்த் துணிபற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். என்.ஜி.ஐ.-க்களுக்கு கைத்தறித் துணி வாங்குவதற்கு மற்ற தொழிலாளர்களுக்கும் கடன் சலுகை வழங்கப்படுவது போல் கதர் துணிகள் வாங்குவதற்கும் அனைத்துக் கதர் ஸ்தாபனங்களுக்கும் சலுகை கொடுத்து அதன் விற்பனையை ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுபோன்று கட்டடம் கட்டுவதற்கும் அவர்களுக்கு மானியம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்கு இவ்வளவு நேரம் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-50)

திரு. டி. பி. மு. பெரியசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கைத்தறி—கதர் மானியக் கோரிக்கைகள் மீது இந்திய தேசிய பார்வோட் ப்ளாக் கட்சி சார்பாக என் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் மாண்புமிகு கைத்தறித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சார்பாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிற அறிக்கையையும், நிதி அறிவிப்புகளிலும் பார்க்கிறபோது நாட்டில் வாழ்கிற 40 லட்சத்திற்கு மேலான நெசவாளர்களின் உள்ளக்குமுறலை

[திரு. டி. பி. மு. பெரியசாமி] [1978 மார்ச் 6]

தல்ல முறையில் புரிந்துகொண்டு ஆக்கபூர்வமான அறிவிப்புகளை அறிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் கண்டு இந்திய தேசிய பார்வேட் ப்ளாக் கட்சி சார்பாக நன்றியையும் வரவேற்பையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நன்றியையும் வரவேற்பையும் தெரிவிக்கிற அதே நேரத்தில் என் கட்சி சார்பாக சில கருத்துக்களை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கைத்தறி துறையில் பணியாற்றுகிற, பாடுபடுகிற 40 லட்சம் மக்கள் பிரச்சினைபற்றி விவாதிக்கிற இந்த நேரத்தில் 7½ லட்சம் மக்களுக்காக இன்று வெளிநடப்பு செய்திருக்கக் கூடிய பிரதான எதிர்க்கட்சிகள் இல்லாமலிருப்பது வருந்தக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலையாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

என் நான் இதைக் கூறுகிறேன் என்றால் எந்தக் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்காக அமர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தோளிலே கைத்தறித் துணியை சுமந்துகொண்டு தெருத்தெருவாக சுற்றியலைந்து கைத்தறி நெசவாளர்களின் துயரைத் துடைக்க வேண்டும் என்று பாடுபட்டார்களோ அந்த அண்ணாவின் பெயரைச் சொல்லி இன்றைக்கு பிரதான எதிர்க்கட்சியாக இருக்கக்கூடியவர்களும் மற்றவர்களும் வெளிநடப்பு செய்திருப்பது வேதனைக்குரிய விஷயமாகும் என்றாலும், இருக்கிற ஒருசில எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களாவது ஆக்கப்பூர்வமான ஆலோசனைகளை இந்த மன்றத்தில் எடுத்து வைத்திருக்கும் காட்சியைப் பார்க்கிறபோது மனநிறைவு பெறுகிறேன்.

அந்த 40 லட்சம் மக்கள் இன்று எப்படி வாழ்கிறார்கள் என்றால், அந்த கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்கள் வாழக்கூடிய பகுதிக்குச் சென்று பார்த்தால் அவர்கள் சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் வாழ்கிறார்களா என்றால் சமுதாயத்தின் அடித்தளக் கோட்டிற்குக் கீழேதான் வாழ்கிறார்கள் என்றுதான் சொல்ல தோன்றுகிறது.

அந்த 40 லட்சம் மக்களின் நல்வாழ்விற்காக தமிழக அரசு முன்வந்து பல ஆக்கப்பூர்வமான அறிவிப்புகளை அறிவித்திருக்கும் நேரத்தில் கைத்தறி விற்பனை நிலையங்கள் கிளைகள் இன்னும்

1978 மார்ச் 6] [திரு. டி. பி. மு. பெரியசாமி]

அதிகப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை இந்திய தேசிய பார்வோட் பிளாக் கட்சியின் சார்பில் விடுக்க விரும்புகிறேன்.

அப்படி கைத்தறி விற்பனை நிலையங்கள் கிளைகளை அதிகப்படுத்துகிற அதே நேரத்தில் அங்குள்ள துணிகளும் பிற பொருள்களும் நல்ல தரமானவையாக இருக்கும்படிச் செய்ய வேண்டியது கைத்தறித் துறையின் கடமையாகும். கூட்டறவு மில்களில் வாங்கும் நூல் தரமாக இல்லாததன் காரணமாக கைத்தறியில் தரமான துணிகளை வெளியிட முடியவில்லை என்ற கருத்தினை கைத்தறி விற்பனை நிலையங்களில் பணியாற்றுகிற நபர்கள் சொல்கிறார்கள்.

எனவே கூட்டறவு மில்களில் வாங்கும் நூல் தரமானவையாக இருக்கும் வகையில் ஆக்கபூர்வமான உத்தரவுகளை உடனடியாக இடவேண்டும் என்று விரும்பி வேண்டி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுத் துறையில் இயங்கக்கூடிய கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கொள்முதல் செய்யும் அதிகாரங்களை கிளை விற்பனை நிலையங்களுக்குக் கொடுப்பதன் மூலம் எப்போது விலைவாசி குறைந்திருக்கிறதோ அப்போது வாங்கி வைத்துக் கொள்ளலாம், விலையைக் குறைத்து மக்களுக்குக் கொடுக்க முடியும் என்ற நிலை இருக்கிறது. தனியார் துறையில் உற்பத்தி செய்கிற பொருள்கள் மிகவும் குறைவான விலையில் கிடைக்கிறது. ஆனால் கூட்டுறவுத் துறையில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற துணிகளின் விலை சிறிது அதிகமாக இருப்பதன் காரணமாக இன்று நாட்டிலுள்ள ஏழை எளியவர்கள் கைத்தறி துணியை வாங்க ஆசைப்பட்டாலும்கூட வாங்க முடியாததொரு சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

விற்பனை சங்கங்களைப் பொறுத்தவரையில் பிரதம சங்கங்களுக்கு 9 சதவிகிதம் என்று லாபம் வைக்கப்படுகிறது. விற்பனை குறைந்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால், கூட்டறவு சங்க விற்பனை நிலையங்களில் அதிகமாக லாபம் இல்லாததின் காரணமாக அதிகமான துணிகள் விற்பனையாகாமல் ஆங்காங்கு

[திரு. டி. பி. மு. பெரியசாமி] [1978 மார்ச் 6]

தேங்கிக் கிடக்கின்ற நிலைமையில் தேக்கநிலை அடைந்திருக்கிறது. இதைத் தவிர்ப்பதற்கு சில ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் மற்ற துறைகளில் பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களுக்கு ஊக்க போனஸ் போன்றவைகள் கொடுப்பதன் மூலமாக தொழில் அபிவிருத்தி செய்கின்ற பல வழிமுறைகளை நாம் காண்கிறோம்.

அதேபோல் கைத்தறி கூட்டறவு சங்கங்களில் பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களுக்கும் ஊக்கம் அளிக்கின்ற வகையில், விற்பனையை அதிகப்படுத்தி போனஸ் போன்றவற்றை அங்கு பணியாற்றும்பவர்களுக்கும் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, விற்பனையாகாமல் தேங்கிக்கிடக்கின்ற நிலைமையை மாற்றி தேக்க நிலைமையையும் போக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசை விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், அரசே ரா-மெட்டரியல்ஸ் கொடுத்தால் நல்ல முறையில், கைத்தறிகளால் நல்ல தரமான துணிகளை உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று எல்லா கூட்டறவு சங்கங்களிலிருந்தும் சொல்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய ரசாயன பொருட்களும், மூலப் பொருட்களும் கிடைப்பதற்கான உத்தரவாதத்துடன் அவர்களுக்கு இப்பொருட்களை வழங்க வேண்டும் என்று இந்திய தேசிய பார்வார்டு பிளாக் கட்சியின் சார்பாக கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், கூட்டறவு சங்கங்களுக்கு வழங்கப்படும் நூல், நல்ல தரமான நூல்களாக—அதிகமாக வழங்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, கூட்டுறவு அதிகாரிகள் சொல்வது என்ன வென்றால், எங்களிடம் தரப்படுகின்ற பஞ்சைதான் கூட்டறவு மில்களுக்கு கொடுக்க முடிகிறது, அதிலிருந்து கிடைப்பதை தான் நாங்கள் விற்பனை செய்ய முடிகிறது என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். இப்படியில்லாமல் காலக்கிரமத்தில் கொள்முதல் செய்வதற்கும், அதற்கு வேண்டிய அளவுக்கு கூட்டுறவு ஆலைகளுக்கு போதுமான அதிகாரத்தை கொடுத்து, நல்ல

1978 மார்ச் 6] [திரு. டி. பி. மு. பெரியசாமி]

பஞ்சகளை வாங்கிவைத்து, தரமான நூல்களை உற்பத்தி செய்து கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு கொடுப்பதன் மூலமாக நல்ல தரமான துணி கிடைப்பதற்கு வழிவகை ஏற்படும் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கூட்டறவு சூப்பர் மார்க்கெட் போன்றவற்றில், கூட்டறவு சங்கங்களில் கொள்முதல் செய்யாமல், தனிப்பட்ட கம்பெனிகளில் கொள்முதல் செய்வதாக தெரிகிறது. இனிமேலாவது அப்படி இல்லாமல், சூப்பர் மார்க்கெட்டில் துணிகளை எல்லாம் கட்டாயமாக ஆணை சிறப்பித்து, கூட்டுறவு சங்கங்களிலேயே வாங்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டால் கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய வாழ்வுக்கு உதவியாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களுடைய வாழ்க்கையைப் பொறுத்தமட்டில், அவர்களுடைய வாழ்க்கை வேடிக்கையாகவும் விநோதமாகவும் இருக்கிறது. இந்த நாடு சுதந்திரம் பெற்று 30 ஆண்டுகள் ஆகியும், இந்தத் தொழிலாளர்கள், எட்டு மணி நேரம், பத்து மணி நேரம் வேலை பார்த்தும்கூட, மூன்று ரூபாய் இரண்டரை ரூபாய் என்று சம்பளம் கொடுக்கக்கூடிய அவலநிலையில் கைத்தறி நெசவாளர்கள் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கூட்டறவு சங்கங்களில் போதுமான அளவுக்கு வேலையில்லாத காரணத்தால், நெசவாளர்கள் மாஸ்டர் லீவர்களிடம் சென்று வேலைக்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களிடம் அதாவது தனியார் துறையிடம் இருக்கின்ற ஆட்களிடத்தில் வேலைக்குச் சென்று, எட்டு மணி நேரம் அதற்கும் மேலும் வேலை செய்து விட்டு இரண்டு ரூபாய், மூன்று ரூபாய் என்று சம்பளம் பெறுகிறார்கள். காலை 8 மணிக்குச் சென்றால் இரவு 8 மணி வரையிலும் வேலைக்குச் சென்று மூன்று ரூபாய் சம்பளத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு, வீட்டுக்குச் சென்றால் அவர்களுடைய மனைவி மக்கள் என்ன நினைப்பார்கள் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய குறைகளைப் போக்க வேண்டும் என்று பாடுபட்ட அமரர் அண்ணா அவர்களுடைய கொள்கைகளைக் கொண்ட அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக்

[திரு. டி. பி. மு. பெரியசாமி] [1978 மார்ச் 6]

கழக அரசு இதற்காக கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு, பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-00)

* திரு. ரா. மார்க்கப்பந்து: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த கைத்தறி நெசவுத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற நெசவாளர்களுடைய பிரச்னை எந்தக் காலத்திலும் தீர்க்க முடியாத பிரச்னையாக இருந்துகொண்டு வந்திருக்கிறது. இந்தப் பிரச்னைகளிலே அவர்களுக்கு பாதுகாப்புத் தருவதற்கு, அவர்களுடைய துயரைத் துடைப்பதற்கு ஏற்கனவே ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. இதுவரைக்கும் அந்தக் குழுவின் பரிந்துரைகள் வைக்கப்படவில்லை. உடனடியாக அந்தப் பரிந்துரைகளை வைக்குமாறு இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் என்பது மற்றவர்களுக்கு கொடுப்பதுபோல், இவர்களுக்கும் தந்தாக வேண்டும். இவர்களுடைய துயரைத் துடைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், இந்தக் கைத்தறித் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்களுக்கு என்று தனியாக, இந்த வகையான துணியைத் தான் அவர்கள் நெய்ய வேண்டும் என்ற உத்தரவாதத்தை அளித்து, அதை மில்கள் தயாரிக்கக் கூடாது என்ற ஒரு தடையை விதிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்திலே, மாஸ்டர் வீவர்கள் என்று சொல்லக் கூடியவர்கள் அதிகமான லாபத்தைச் சம்பாதிக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் இடைத் தரகர்களோடு இருந்துகொண்டு, உழைக்கின்ற நெசவாளர்களுக்கு போதிய ஊதியம் கிடைக்காமல் இருக்கின்ற நிலைமை இருக்கின்றது. ஆகவே, இந்த இடைத் தரகர்கள் என்று சொல்லக்கூடிய மாஸ்டர் வீவர்கள் சிஸ்டத்தை நாம் ஒழித்தாக வேண்டும். இதை ஒழிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், எந்தெந்த மாவட்டங்களில், எந்தெந்தப் பகுதிகளிலே நெசவாளர்கள் நெசவுத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கின்றார்களோ, அந்தப் பகுதிகளில்

1978 மார்ச் 6] [திரு. சா. மார்க்கபந்து]

ஒரு தனியாக கூட்டுறவு சொசைடிகள் அமைக்கப்பட்டு, அதிலே அவர்கள் சேர்க்கப்பட வேண்டுமென்கிற ஒரு உத்திரவாதத்தை நாம் அளிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அப்படிச் சொல்கின்றபோதுகூட, இந்தக் கைத்தறியை கட்டாயமாக அணிய வேண்டுமென்று ஒரு உறுதியை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நாம் வாயலே பேசிக் கொண்டிருந்தால் மட்டும் போதாது. இவைகளைச் செயல்படுத்துவதாக இருக்க வேண்டும்.

அரசாங்கத்திலே உத்தியோகஸ்தர்கள் இருக்கிறார்கள். கல்லூரிகளிலே படிக்கின்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். பள்ளிக் கூடத்திலே யூனிபாரம் அணிவது என்ற முறையை வைத்திருக்கிறோம். அதே நேரத்திலே ஆஸ்பத்திரிகளிலும்கூட யூனிபாரம் அணிவது என்று வைத்திருக்கிறோம். டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகாவிலேயும் யூனிபாரம் அணிவது என்று வைத்திருக்கிறோம். இப்படி அரசாங்க உத்தியோகத்திலே பல்வேறு பகுதிகளுக்கு, அதிலே பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கு யூனிபாரம் அணிவது என்ற ஏற்பாடுகள் இருக்கிறது. ஆகவே, இவர்களுடைய குறையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று சொன்னால், வாரத்தில் ஒரு நாள் அல்லது இரண்டு நாட்களுக்கு இந்த கைத்தறித் துணியைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று ஒரு உத்திரவாதத்தை இந்த அரசு அளிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போதெல்லாம் தனித்தனியாக அந்தந்தத் துறைகளிலே வேலை செய்கின்றவர்களுக்குத் தனியாக பாதுகாப்புச் சட்டம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று ஒரு கூப்பாடு, கூச்சல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நான் ஏற்கனவே முன்னாலே சொல்லியபடி, மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் இப்படித் தனித்தனியாக ஒவ்வொரு துறைக்கும் போடாமல், அனைவருக்கும் பொருந்தும்படியாக, 'Comprehensive legislation to safeguard the interest of all the people' என்கின்ற முறையிலே ஒரு காம்பிரஹென்சிவ் லெஜிஸ்லேஷன் போட்டு, அவர்களுக்கு உத்திரவாதம் அளிக்கின்ற ஒரு லெஜிஸ்லேஷனை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 'Shops and Establishment, Act' என்பதில் குறிப்பிட்ட வயதிற்கு குறைவாக இருக்கக்கூடிய சிறுவர்களைப் பயன்படுத்தக்கூடாது என்று சட்டம் இருக்கிறது.

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து] [1978 மார்ச் 6]

ஆனால், இந்த நெசவுத் தொழிலிலே ஈடுபட்டுள்ளவர்கள், குழந்தைகளை ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷமானாலும்கூட, இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபடுத்தக்கூடிய ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. அதைப் போக்குகின்ற வகையிலே, இந்த 'ஷாப்ஸ் அண்டு எஸ்டாப்ளிஷ்மெண்டு' ஆக்டில் சொல்லியபடி இந்தச் சட்டத்தை, சட்டத்திலுள்ள விதிமுறையை இதிலேயும் அமுலாக்க வேண்டும்.

அதே நேரத்திலே, இந்தக் கைத்தறித் துணியின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு, ஒரு சூபர்வைசரி ஆபீசரைப் போடுவதன் மூலமாக கைத்தறித் துணியை சிறப்பான நிலைக்கு எடுத்துச் செல்லக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படுமென்பதை நான் கூறிகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதே நேரத்திலே, ஸ்டேட்டிரேடிங் கார்ப்பரேஷன் போன்றவைகள், நெசவாளர்கள் உற்பத்திச் செய்யக்கூடிய அந்தப் பொருள்களை எல்லாம் அரசாங்கமே விலைக்கு வாங்கி, நெசவாளர்களுக்கு கட்டுப்படியாகக்கூடிய விலைக்கு வாங்கி விற்பது என்ற ஒரு உத்தரவாதத்தை ஏற்றுக்கொண்டால் சரியாக இருக்குமென்று நான்கருதுகிறேன்.

அதேபோன்று, வேலையில்லாத பட்டதாரிகள் இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு 'மொபைல் சேல்ஸ் டிப்போ' என்று, அவர்களுடைய வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குகின்ற வகையிலே அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். Propaganda for propaganda purposes and for effective sales, என்கின்ற வகையிலே இவர்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டாலும், அது சரியாக இருக்குமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று, நூல்கள் கொடுக்கின்றபோது 'சப்ஸிடைஸ் ரேட்' என்கின்ற முறையிலே குறைந்த விலைக்கு நூல்கள் தருவதும், இந்த நெசவுத் தொழிலுக்கு வேண்டிய உபகரணங்களை குறைந்த விலையில் மானியமாகவும், மற்றும் நீண்டகால கடன் அடிப்படையில் கொடுப்பதும் நல்லது, சரியாக இருக்குமென்றும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1978 மார்ச் 6] [திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

இப்படிப்பட்ட முறைகளைக் கையாள்வது மூலமாக அவர்களுடைய துயரைத் தீர்க்கலாம். அரிசன மக்களுக்கு வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்கிறோமே அதே முறையில் வீவர்களுக்கும் வீடுகளைக் கட்டி கொடுத்து வீவர்ஸ் காலனி என்று ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அவர்கள் வாங்கிய கடன்களை வசூலிப்பதில் கெடுபிடி இருப்பதாக அறிகிறோம். ரெவினயூ ரெகவரி ஆக்டின் கீழ் கெடுபிடி செய்து வசூலிப்பதைத் தள்ளி வைக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் ஓரிரு இடங்களை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஜெயம்கொண்டம், கல்லத்தூர், சின்னகாந்தபுரம், சீனிப்பாளையம், உக்கடை, உதயநத்தம், மாதூர், ஆண்டிமடம், பொன்பரப்பி ஆகிய இடங்களில் பெருவாரியாக நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ரேஷன் பெற மிகவும் கடஷ்ப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தால் அந்தப் பகுதியில் உடனடியாக நியாயவிலைக் கடைகளைத் திறந்து அவர்களுக்கு உதவி செய்து கொடுக்கும் வகையில் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாங்கள் ஆந்திர மாநிலத்திற்குச் சென்றிருந்தபோது அந்த மாநிலத்து அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். விரைவில் கதர் கைத்தறிபற்றி ஒரு மாநாடு கூட்ட இருக்கிறோம்; தமிழகத்தைச் சார்ந்த அமைச்சர்கள் கலந்து கொள்ளுகிறார்கள்; சிறப்பான முடிவுகளை எல்லாம் எடுக்க இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். தமிழகத்தின் சார்பாக அமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள்; இந்த அரசின் கொள்கையாக என்பதை இந்த அவையில் வைத்தால் நாம் சிறந்த பணிகளை நெசவாள மக்களுக்குச் செய்தோம் என்ற நிலைமை தமிழக மக்களுக்குத் தெரிவிக்கும் வகையில் அமையும் என்று நான் சார்ந்துள்ள உழைப்பாளர் முன்னேற்றக் கட்சியின் சார்பாகத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[1978 மார்ச் 6]

திரு. எம். ஏ. லத்திப்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாட்டில் உழவுத் தொழிலுக்குப் பிறகு மிக முக்கியமான தொழிலாக ஆண்டாண்டு காலமாக இருந்து வருவது நெசவுத் தொழிலாகும். இந்த நெசவுத் தொழிலைக் குறித்த இந்த மானியத்தில் என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றைக்கு மத்திய அரசாங்கம் எடுத்திருக்கிற சில முடிவுகளின் காரணமாக தமிழகத்தினுடைய பொருளாதாரத்தின் அடிப்படைக்கு அந்த அடிப்படை ஆக்கத்தையும், ஊக்கத்தையும் அளிக்கக்கூடிய இந்த மிக முக்கியமான தொழிலுக்கு ஒரு மாபெரும் அபாயத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று இந்த அவையிலே சுட்டிக்காட்டுவது என்னுடைய கடமை என்று நான் கருதுகிறேன்.

கடந்த 14-2-78 அன்று கோட்டா சிஸ்டம் என்ற பெயரிலே தம்முடைய காட்டன் டெக்ஸ்டைல் எக்ஸ்போர்ட் ப்ரொமோஷன் கவுன்சில் சார்பில் டிரேட் கன்ட்ரோல் ஆர்டர் என்ற பெயரால் இப்போது இருக்கிற நிலைமைகளை அடிப்படையாக மாற்றும் வகையில், குறிப்பாக நெசவுத் தொழிலுக்கு மிகப் பெரிய பாதகம் ஏற்படும் வகையில் அவர்கள் சில முடிவுகளை எடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி என்னுடைய அச்சத்தை, கவலையை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதுவரை ஏற்றுமதிக்கான குறியீடுகள் இம்போர்ட் மெட் கூட்சுக்காக ஆலைகளில் நெய்யப்படுகிற துணிகளுக்கும், காட்டன் டெக்ஸ்டைல், ஹாண்ட்லாம் டெக்ஸ்டைல் இந்த இரண்டுக்கும் என்று ஒரு குறியீடு இருந்தது. இப்போது நெசவுத் தொழிலில் உற்பத்தி செய்கிற துணிகளுக்கு ஏற்றுமதிக் குறியீட்டை 20 சதவிகிதமாகக் குறைத்திருக்கிறார்கள். காட்டன் டெக்ஸ்டைல் மில் மெட் கூட்சுக்கு 50 சதவிகிதம்.

கைத்தறிக்கு 50 சதவிகிதம் என்ற ஆணையைப் பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். இதுவரை ஹாண்ட்லாமுக்கு 70 சதவிகிதம் மில் மெட் கூட்சுக்கு 30 சதவிகிதம் என்று இருந்தது. இப்போது நிலைமை மாறுவதால் 20 சதவிகிதம் கைத்தறி துணிகளுக்கு ஏற்றுமதி வாய்ப்பு குறைகிறது. அப்படிக் குறையுமானால்

1978 மார்ச் 6]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

தமிழ் நாட்டில் இன்றைக்கு வேலை செய்து வருகிற லட்சக்கணக்கான நெசவுத் தொழிலாளர்கள், தையற்காரர்கள், அவர்களோடு தொடர்பு கொண்டுள்ள மற்றத் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது. இது சாதாரணமாக வடபுலத்தில் இருக்கிற மற்றக் கைத்தறியாளர்களுக்குச் சாதகமாக அமைந்திருந்தால் நாம் கவலைப்பட்டிருக்க மாட்டோம்.

(பிற்பகல் 1.10)

ஆனால் மில்லுக்கு உதவுகின்ற வகையில் இப்படிப்பட்ட முடிவை எடுத்திருப்பது நாட்டிலே நிதர்சமான நிலைமைகளை மத்திய அரசாங்கம் கவனிக்காமல் செய்திருக்கிறதோ என்ற ஐயப்பாட்டை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இந்த நாட்டிலே இந்தத் தொழில் முக்கியமான தொழில், தமிழகத்திலே மிக முக்கியமாக இருக்கக்கூடிய இந்தத் தொழிலுக்கு நட்புத் தை ஏற்படுத்தும் வகையில் நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு வருவது இன்றைக்கு மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய சடங்காக, வழக்கமாக இருக்கிறது.

ஏதோ ஒரு பெரிய லாபி வடபுலத்திலே இருந்துகொண்டு, வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு இருக்கிற செல்வாக்கைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அந்த லாபி ஏதோ ஒன்றைச் செய்யச் சொல்கிறது என்றால் அதைச் செய்வது என்ற முறையிலே இத்தகைய முடிவுகளைச் செய்வார்களேயானால் இந்த நாட்டினுடைய பொருளாதாரம் மிகப் பெரிய விளைவுகளைச் சந்திக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும் என்பதை இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு வற்புறுத்திச் சொல்லி இந்த நிலைமைகளை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எக்ஸ்போர்ட் குறியீடுகளை நிர்ணயிக்கின்ற அதிகாரம் மத்திய அரசாங்கத்திடம் இருந்தாலும்கூட தமிழ் நாட்டிலே உள்ள தொழிலாளர்கள் நலனைக் கருதி நம்முடைய அரசாங்கத்தோடு மத்திய அரசாங்கம் தொடர்புகொண்டு ஆலோசனைகளைக் கேட்டுத்தான் செய்ய வேண்டுமே தவிர ஏதோ ஒரு தலைப்பட்சமாக முடிவு செய்து ஏற்படுகின்ற விளைவுகளை மாறில

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1978 மார்ச் 6]

அரசாங்கம் சமாளித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற முறையிலே முடிவு ஆகுமானால் அப்படி அங்கே இருக்கின்றவர்கள் சொல்கின்ற காரணத்தினாலே தமிழ் நாட்டிலே எதிர் காலத்திற்குப் பாதகம் ஏற்படக்கூடிய வகையிலே மத்திய அரசாங்கம் நடந்துகொண்டால் இந்த நாட்டினுடைய ஒருமைப்பாட்டிற்கு சவாலாக அது அமையும் என்பதை மத்திய அரசாங்கம் நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்த வகையில் நம்முடைய அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தி இந்த ஆர்டரை வாபஸ் பெறச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, நேரம் இல்லை எனக்குத் தெரியும், சீக்கிரம் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த கடையநல்லூர் விவகாரத்திலே இத்தனை ஆண்டுகளாக வழக்கு நடைபெற வேண்டுமா, ரிசர்வ் வங்கியே அது தேவையில்லை இப்படிப்பட்ட முறையில் அதிகமான செலவில் வழக்கை நடத்திக்கொண்டிருக்க வேண்டியதில்லை, ஏதோ நடந்துவிட்டது என்பதற்காக 15 லட்சம் ரூபாய்வரை செலவு செய்து வழக்கை நடத்திக்கொண்டு, ஒவ்வொரு மாதமும் அந்த ஏழை நெசவாளர்களை கோர்ட்டிற்கு வரவழைத்துக் கொண்டிருப்பதால் பயனில்லை என்று ரிசர்வ் வங்கியே கருத்துச் சொல்லியிருக்கும் போது, காவல்துறையினர் அந்த வழக்கை வாபஸ் பெறாமல் தேவையில்லாத கால தாமதம் செய்கிறது என்ற காரணத்தால் நல்ல விளைவுகள் ஏற்படவில்லை என்பதை அரசாங்கம் கவனித்து உடனடியாக இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணக்கூடிய முறையிலே அந்த வழக்கு கோர்ட்டிலே இருந்தாலும்கூட அல்லது டிபார்ட்மெண்ட்ஸ் என்குயரி இருந்தாலும்கூட உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், உடனடியாக வழக்கை வாபஸ் வாங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஏதோ ஒரு பகுதியில் மட்டும் கவனம் செலுத்தாமல் என்னுடைய வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே கைகோளர்கள் என்ற சமுதாயத்தினர் இந்தத் தொழிலில் அதிகமாக ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள், அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டுமானால் வந்து பார்க்கலாம், அங்கே நெசவு தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள பெரும்பாலோர் இந்த கைக்கோலர் சமுதாயத்தைச்

1978 மார்ச் 6]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

சேர்ந்தவர்கள், அந்தப் பகுதிக்கு சில நடவடிக்கைகளை எடுத்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு விரிவாகப் பேசுவதற்கு நேரம் இல்லையென்றாலும், துணைத் தலைவர் அவர்கள் இந்த அளவிற்காவது அனுமதித்ததற்காக நன்றியைக் கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. செ. செம்மலை: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய கன்னிப் பேச்சை கைத்தறி மானியத்தின்மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பு அளித்ததற்காக நான் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கைத்தறித் துறை என்றாலே அதிலே பயன்படுத்துகின்ற நூலைப்போல் சிக்கலானது என்று கருதி, முந்தைய அரசுகள் அந்தச் சிக்கலிலே ஒருவேளை சிக்கிக்கொண்டால் மீளமுடியாது என்று பயந்தும் அதில் அதிக அக்கறை காட்டாமலும் ஒதுங்கியும் இருந்துவந்தன என்பதை நாம் நன்கு அறிவோம். ஆனால் அறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்களின் எண்ணத்தைப் பிரதிபலிக்கின்ற வகையிலும், அவருடைய கனவுகளை நனவாக்குகின்ற வகையிலும் தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் தலைமையில் செயல்படுகின்ற இந்த அரசு அதற்கென்று ஒரு தனி அமைச்சரை நியமித்து செயல்பட்டு வருவதை சிலர் பாராட்ட மறுத்தாலும் நல்ல உள்ளம் படைத்தவர்கள் இன்று வாழ்த்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

நாட்டினுடைய மொத்த கைத்தறி உற்பத்தியில் நான்கில் ஒரு பங்கு தமிழ் நாடு உற்பத்தி செய்து வருகின்றது என்பதைக் கருத்திற்கொண்டு, கைத்தறித் துறைக்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து இந்த நிதிநிலை அறிக்கை மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்களால் தயாரிக்கப்பட்டிருப்பது மிகவும் பாராட்டுதற்குரியதாகும்.

நலிந்துபோன இந்தத் துறையை ஊக்குவிக்கும் வகையில் கைத்தறித் துணியின் உற்பத்தியைப் பெருக்கும் அளவிற்கு சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு நான்கு கோடி ரூபாய்க்கு உற்பத்தியைக் கூடுதலாக்கியிருப்பது இந்த அரசின் மிகப்பெரிய சாதனையாகும்.

[திரு. செ. செம்மலை]

[1978 மார்ச் 6]

உற்பத்தியைப் பெருக்கிவிட்டு விற்பனைக்கு வழி என்ன வென்று கையைப் பிசைந்து கொண்டு இராமல் தற்பொழுது கழக அரசு ஏற்றுமதிக் கொள்கையில் கொண்டுள்ள முயற்சி மிகவும் பாராட்டுதற்குரியதாகும்.

மாண்புமிகு கைத்தறித் துறை அமைச்சரவர்கள் இந்த ஏற்றுமதிக் கொள்கையை ஒரு அறைகூவலாகவே ஏற்றுக் கொண்டு, இதிலே நேரடியாகத் தலையிட்டு, வெளிநாடுகளுக்கு கைத்தறித் துணிகளை ஏற்றுமதி செய்வதிலே மிகுந்த அக்கறை காட்டியுள்ளார்கள். அதற்காக நான் இந்த நேரத்திலே அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதன் மூலம் அடுத்த இரண்டு ஆண்டுகளில் ரூபாய் ஐந்து கோடிக்கான ஏற்றுமதி விற்பனையை எய்த இயலும் என்ற செய்தி நெசவாளர் பெருங்குடி மக்களுக்கு இனிப்பான செய்தியாகும். வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கின்ற காரணத்தால் நல்ல தரமுள்ள துணிகளை தயாரிக்க அதிகரித்துவரும் நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு நவீன முறையில் சாயமேற்றும் வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கும் பொருட்டு நவீன சாயத் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கின்ற முயற்சி வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும்.

நெசவுத் தொழில் ஒரு புராதன குடிசைத் தொழில் என்றாலும் அதை நவீனப்படுத்தி உற்பத்தியையும் விற்பனையையும் பெருக்கி அதன்மூலம் எண்ணற்ற நெசவாளர்களை இன்றைக்கு வாழ வைத்த இந்த அரசை நெசவாளர் பெருங்குடி மக்கள் மனதாரப் பாராட்டுகிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, 1962 ஆம் ஆண்டு நிறுத்திவைக்கப்பட்ட நெசவாளர் வீட்டு வசதித் திட்டம் 15 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இந்தக் கழக அரசின் முயற்சியினால் இந்தத் திட்டத்திற்குப் புத்துயிர் அளிக்கப்பட்டிருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதாகும். இதனால் வீட்டு வசதியில்லாத ஏழை நெசவாளர் பெருங்குடி மக்களுக்கு நிறைய வீடுகள் கிடைக்கின்ற நிலையை இந்த அரசு உருவாக்கியிருக்கிறது.

1978 மார்ச் 6]

[திரு. செ. செம்மலை]

அடுத்தபடியாக செய்கின்ற தொழிலைத் தெய்வமாகக் கொண்டு, அப்படி செய்கின்ற தொழிலாலேயே நோய்க்கு ஆளாக்கப்பட்டு வந்த நெசவாளர்களுக்கு நடமாடும் மருத்துவ மனையை ஏற்படுத்தி அவர்களை நோயினின்றும் காப்பாற்றுகின்ற வகையிலே வழிவகை செய்திருக்கிறது.

மேலும் நெசவாளர் சேமிப்பு பாதுகாப்புத் திட்டத்தில், ஒரு நெசவாளர் 55 வயது அடைவதற்கு முன்பு இறக்க நேரிட்டால் அவருடைய வாரிசுக்கு அவரது கணக்கில் சேர்த்து வைக்கப்பட்ட தொகையோடு ரூபாய் 500 ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகத்தால் கொடுக்கப்படுவதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இது வரவேற்கக்கூடியது. நெசவாளர்களை அனுதாபத்தோடு பார்க்கின்ற இந்த அரசு இந்தத் தொகையை, அதாவது 500 ரூபாய் என்ற நிலையை மாற்றி ஒரு கணிசமான தொகையாக 1,500 ரூபாய் அல்லது 2,000 ரூபாய் என்ற அளவிலே அந்தத் தொகையை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத் திலே மாண்புமிகு கைத்தறித் துறை அமைச்சரவர்களை நெசவாளர் பெருங்குடி மக்களின் சார்பில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1977 பிப்ரவரியிலிருந்து 1978 பிப்ரவரி வரை இந்த ஓராண்டு இடைவெளிக்குள் இந்த அரசு சுமார் 17,000 தொழிலாளர்கள் பணிபுரியும் 14 ஆலைகளைத் திறந்திருப்பதும், நவீனம் 9 ஆலை களுக்கு இதுவரை ரூபாய் 437 இலட்சம் வங்கிக் கடனுக்கு உத்தரவாதம் அளித்துள்ளதும் இந்த அரசு நெசவாளர் பிரச்சனைகளை அணுகும் முறையையும், அதிலுள்ள ஆர்வத்தையும் காட்டுகிறது.

மேலும் மாஸ்டர் விவர்ஸ் என்று சொல்லப்படும் தறி முதலாளிகளிடம் சிக்கியுள்ள ஏழை நெசவாளர்களுக்குப் புனர்வாழ்வுத் திட்டமாக சொந்தத் தறியில்லாத நெசவாளர்களுக்கு தொழிலியல் நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைப்பது உள்ளபடியே வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும்.

[திரு. செ. செம்மலை]

[1978 மார்ச் 6]

இந்தக் கருத்தைச் சொல்லும்பொழுது என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் தறியற்ற ஏழைகள் பலர் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு மையமான இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து அங்கே தொழிலியல் நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கம் அமைக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மாண்புமிகு கைத்தறித் துறை அமைச்சரவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆக, இவ்வளவு நன்மைகளையும் செய்த இந்த அரசு, மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் தலைமையில் இயங்கும் இந்த அரசு, நெசவாளர் வாழ்க்கையைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசினுடைய காலம் ஒரு பொற்காலம் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-20)

அதேபோல், கிராமத் தொழில் வளர்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து, கிராமத்தில் தொழில் வளர்ந்தால் கிராமப் பொருளாதாரம் உயர்கிறது; பொருளாதாரம் உயர்வதன்மூலம் வாங்கும் சக்தி (பர்சேசிங் பவர்) உயர்கிறது; வாங்கும் சக்தி உயர்வதன்மூலம் பொருளாதார நெருக்கடி தவிர்க்கப்படுகிறது என்பதை உணர்ந்து, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் தலைமையிலான இந்த அரசு நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயாரித்துள்ளதை இந்த நேரத்தில் நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கிராமப் பொருளாதாரத்தை உருவாக்க வேண்டிய தற்போதைய நிலையில் கிராமத் தொழில்களை, தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஆகியவற்றின்மூலம் நடத்தியும், திட்டங்களுக்குக் கடன்களை அரசு வழங்கி வருவதும் பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும்.

மொத்தத்தில், இந்த நிதிநிலை அறிக்கை நாம் வாழுகின்ற இந்த சகாப்தத்தின் உரிமைச் சாசனம் ஆகும். ஏனெனில், மானியக் கோரிக்கைகள் அனைத்துமே அமைதியான சமூகப் புரட்சியை உண்டாக்கத் திட்டங்களை தன்னகத்தே அடக்கி வைத்திருக்கின்ற அத்தியாயங்கள் ஆகும்.

1978 மார்ச் 6] [திரு. செ. செம்மலை]

கைத்தறி மானியக் கோரிக்கையைப் கொடுத்தவரை பல்வேறு பிரச்சனைகளையும் மானியக் கோரிக்கையில் அடக்கி, அதைத் தீர்வுகாண அரசு எடுத்திருக்கின்ற முயற்சிகளைத் தெரிவாகவும், மதி துட்பத்துடனும் மாண்புமிகு கைத்தறித் துறை அமைச்சரவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிறார். அதற்காக நான் நெசவாளர்களின் சார்பாக, பாராட்டுகளையும், நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொண்டு எனக்கும் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு அமர்கிறேன், வணக்கம்.

* மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, கைத்தறி, நெசவுத் தொழில் கதர், கிராமத் தொழில்பற்றிய கொள்கை விளக்கத்தின்மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய மேலான கருத்துக்களை இந்தப் பேரவையிலே தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

இங்கே பல்வேறு உறுப்பினர்கள் வெட்டுத் தீர்மானங்களைக் கொடுத்து அவற்றின்மீது அவர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை வலியுறுத்தி, அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு முதற்கண் என்னுடைய நன்றியறிதலையும் அவர்கள் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிற முயற்சியிலே பல்வேறு கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துச் சொன்னமைக்கு, என்னுடைய நன்றியையும் பாராட்டுகளையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இங்கே வலியுறுத்திப் பேசிய அனைத்து உறுப்பினர்களும் நெசவுத் தொழிலிலே இன்று நிலவிவருகிற பொதுப்படையான சிக்கல் குறித்து தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். எனவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர்களுடைய கருத்துக்களை தனிமைப் படுத்தி, அவர்களுடைய பெயர்களைச் சுட்டி, அந்தக் கருத்துக் களுக்குப் பதிலாக நான் சொல்ல விரும்பாமல், ஒட்டுமொத்தமாக இந்தத் தொழிலில் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிற பிரச்சனைகள் என்ன? இவற்றைத் தீர்ப்பதிலே, தமிழக அரசு மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய தலைமையிலே, என்னென்ன திட்டங்களைத் தயார் செய்து இன்றைக்கு நடை

[திரு. கே. இராஜா முகமது] [1978 மார்ச் 6]

முறைப்படுத்துகிறது என்பதை மிகவும் சுருக்கமாகச் சொல்லி, மானியக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே வலியுறுத்திய அத்தனை உறுப்பினர்களும், குறைந்த பட்சக் கூலியை நெசவாளர்களுக்குக் கொடுக்கச் சட்டம் இயற்ற வேண்டுமென்ற ஒரு கருத்தை இங்கே வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது எல்லாம், இங்கே நெசவாளர்களுக்கு நாம் கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமாக, நியாயமான கூலிகளைக் கொடுத்து வருகிறோம். அதே நேரத்தில், தனியார் துறையில், வேலை பார்க்கிற நெசவாளர்களுக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே கொடுக்கிற கூலி கொடுப்பதில்லை. எனவே, அங்கே குறைந்தபட்சக் கூலி நிர்ணயிக்கக்கூடிய சட்டத்தை இந்த அரசு பரிசீலனை செய்துவருகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உறுப்பினர்கள் அனைவரும் கூட்டுறவுத் துறையிலே உற்பத்தியாகிற துணிகளைப் பொதுவாகக் கொள்முதல் செய்கிற காலம், ஒவ்வொரு குறிப்பிட்ட பண்டிகைகளை ஒட்டி வருவதனால், இடைப்பட்ட காலங்களிலே நிரந்தரமான தேக்கங்கள் ஏற்படுவதை இங்கே மாமன்றத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தார்கள். அவர்களுக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே ஒன்றை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நாம் கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைக்கின்றபோழுது அந்தச் சங்கங்களுக்கு எப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகள் எல்லாம் வரும் என்று தெரிந்துதான் அந்தச் சங்கங்களுக்குக் கூட்டுறவு உற்பத்தி விற்பனைச் சங்கம் என்று பெயரைக் கொடுத்திருக்கிறோம். தனியார் துறையிலே உற்பத்தி செய்கிறார்கள். உடனுக்குடன் விற்பனை செய்கிறார்கள்.

அதேபோல், கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே ஏன் விற்பனை ஆகவில்லை யென்று கேட்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், இந்த விற்பனைத் தேக்கத்திற்கு உள்ளாகிற கூட்டுறவுச் சங்கங்களில், அந்தச் சங்கங்களை நடத்திச் செல்கிற தலைவர்களும், இயக்குநர்களும் பெருமளவு துணை நின்று, அச்சங்கங்கள் உற்பத்தி செய்கிற துணியில் 50 சதவீதத்தை விற்பனை செய்வதில், அவர்கள் பங்கு

1978 மார்ச் 6] [திரு. கே. இராஜா முகமது]

பெற வேண்டும். அப்படிப்பட்ட முயற்சிகளை மேற்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் ஒட்டுமொத்தமாக கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் தலைவர்களையும், நிர்வாக இயக்குநர்களையும் வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அதைப்போல இங்கே அதிகமான விற்பனை நிலையங்களை உருவாக்க வேண்டும் என்று கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். கொள்கை விளக்க அறிக்கையிலே தெரிவாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் 100 கடைகளை, கோ ஆப்டெக்ஸ் மூலமாகத் திறப்பதற்கு இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது.

ஏற்கனவே சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு துணி விற்பனையிலே மிகப் பெரிய மாறுதலை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். எந்த ஆண்டும் எந்த அரசும் சாதிக்காத முறையில் கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம், குறிப்பாக கோ ஆப்டெக்ஸ் மூலம், வெளி நாடுகளுக்கு நாமே நேரடியாக ஏற்றுமதி செய்கிற முயற்சியிலே, மிகப் பெரிய வெற்றியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதற்கு முன்பு இப்படிப்பட்ட ஏற்றுமதியை சில லட்சம் ரூபாய்க்குத்தான் செய்து வந்தார்கள். அப்படிச் செய்துவந்த நிலைமையை மாற்றி இன்றைக்கு 2 கோடி ரூபாய்க்கு ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய வாய்ப்பினை இந்த கோ ஆப்டெக்ஸ் பெற்றிருக்கிறது. இந்த ஏற்றுமதியிலே நாம் மிகப் பெரிய வளர்ச்சியினைப் பெறும்போது, இந்தத் துணித் தேக்கங்கள் அன்வளவாக இராது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பல்வேறு பகுதிகளில் நம்முடைய விற்பனை நிலையங்கள் இருக்கின்றன. இதனை நாம் அதிகமான அளவுக்கு துணிகளைக் கொள்முதல் செய்ததைப்போல, விற்பனையையும் விரிவுபடுத்துவதற்கு இன்றைக்குப் பல்வேறு திட்டங்களை இந்த அரசு எடுத்து வருகிறது, செயல்படுத்துகிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இதிலே முதற்கட்டமாக 800-க்கு மேற்பட்ட சாதாரண கடை நிலை ஊழியர்களாக இருந்தாலும் சரி, ஊழியர்களாக இருந்தாலும் சரி, விற்பனையாளர்களாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது

[திரு. கே. இராஜா முகமது] [1978 மார்ச் 6]

மார்கெட்டிங் ஆபிசராக இருந்தாலும் சரி, அத்தனை பேருக்குமே எப்படி இந்த துணிகளை விற்பனை செய்ய வேண்டும், எப்படி நிர்வகிக்க வேண்டும் வாங்க வருபவர்கள் நம்மிடையே வாங்கி செல்கிற அளவுக்கு எப்படி நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்ற பயிற்சியை, கூட்டுறவு பயிற்சி நிலையம் மூலமாக பயிற்சி கொடுக்கிற பெரிய திட்டத்தை இன்றைக்குச் செயல்படுத்துகிறோம்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் செம்மல் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல, 1962-வது ஆண்டிலே அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட நெசவாளர் வீட்டு வசதித் திட்டம், இடைக்காலத்திலே நிறுத்தி வைக்கப்பட்டு கைவிடப்பட்டு இன்றைக்கு நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அரசு நெசவாளர்களுக்கு விடுகள் கட்டுகிற திட்டத்தை, கிராம வளர்ச்சித் திட்டத்துடன் இணைத்து, அவர்களுக்கும் விடுகள் கட்டுகிற ஒரு பெரிய திட்டத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

அதைப் போலவே, பல்வேறு சமூகநல பாதுகாப்புத் திட்டங்களை இன்றைக்கு இந்த அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது.

உதாரணத்திற்கு ஒன்றை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு காசநோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுடைய தொழிலாளர்கள், பெரும் பகுதியினர் 70 சதவிகிதத்தினருக்கு மேற்பட்டவர்கள் நெசவுத் தொழிலிலே சேர்ப்பட்டவர்கள் என்பதை புள்ளிவிவரங்களிலே கண்டறிந்து, பிறகு எங்கு நெசவாளர்கள் பெருமளவு இருக்கிறார்களோ அந்தப் பகுதிகளுக்கு நோடியாக நடமாடும் மருத்துவ ஊர்திகளை அனுப்பி அவர்களைப் பரிசோதனை செய்து, அவர்களுக்கு இலவச சிகிச்சை அளிப்பதற்காக, நடமாடும் மருத்துவமனைகளை நெசவாளர்களிடம் நேரடியாக அனுப்பிவைக்கின்ற ஒரு பெரும் திட்டத்தை இந்த அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது.

அதைப்போல நெசவாளர்களின் வேறு சில பிரச்சினைகளைக் கருத்தில் கொண்டு, அவர்களுக்கு ஆயுள் காப்புறுதி கழகத்தின் மூலமாக அந்தத் தொகையை உயர்த்தவேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்தார்கள். அதையும் கருத்தில் கொண்டு அதற்கான திட்டங்களை நாம் செயல்படுத்தி வருகிறோம்.

1978 மார்ச் 6] [திரு. கே. இராஜா முகமது]

வெட்டுத்தீர்மானங்களை நான் ஒரு முறை பார்த்தேன். ஒன்றைத் தெளிவு படுத்தியிருக்கிறீர்கள். அரசு பல்வேறு துறைகளின் மூலமாக உற்பத்தி செய்யக்கூடிய கதர், கைத்தறி கிராமப் பொருள்களை அரசே வாங்கி விற்கவேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறீர்கள்.

ஏற்கனவே நிதிநிலை அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறோம். மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகின்ற போதும் வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த அரசு பல்வேறு துறைகளின்மூலமாக, இலாகாகள் மூலமாக அங்கே உற்பத்தி செய்கிற பொருள்களை . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இந்த மானியத்தின் மீது வாக்கெடுப்பு முடியும் வரை, சபையின் அனுமதியோடு நேரத்தை நீட்டிக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-30)

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைமை)

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: இந்த அரசு ஒரு மிகப்பெரிய வாங்கும் நிறுவனமாக—லார்ஜஸ்ட் கன்ஸ்யூமராக மாறி—பல்வேறு துறைகளிலே உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள்களை வாங்கி பாதுகாப்பு அளிக்கும் என்ற முறையில் நான் கூறிக்கொள்கிறேன். நம்முடைய துறைகள் மூலம் உற்பத்தி செய்யப்படும் கைத்தறித் துணியாக இருந்தாலும் சரி, கதர்த் துணியாக இருந்தாலும் சரி, கிராமப்பொருள்களாக இருந்தாலும் சரி அவைகளையெல்லாம் அரசாங்கத்தின் பல்வேறு இலாகாகள் மூலமாக தேவைப்படுகின்றவற்றை வாங்கி அந்தத் தொழிலுக்கு ஒரு பெரிய பாதுகாப்பை அளிக்கும் என்ற செய்தியை — இங்கே செய்தி என்று கூற முடியாது — அதை ஒரு உரிமைச்சாசனம் என்று சொல்லலாம். — அதை கொள்கை விளக்கமாக அறுகியிட்டுச் சொல்லி, அதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் மேலான கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வருகிறேன்.

சொர்ணம் அவர்கள் பேசுகின்றபோது, சேலத்தில் இருக்கும் கூட்டுறவு மத்திய வங்கி துணிக்கொள்முதலை செய்தபின்னாலும், தேங்கியிருக்கும் பாக்கி ஸ்டாக்கை அனுசரித்து கடன் வசதி

[திரு. கே. இராஜா முகமது] [1978 மார்ச் 6]

தருகிறார்கள். அது பல்வேறு மாவட்டங்களுக்கு விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல், எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் அந்த முறையை விரிவுபடுத்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்து நிறைவேற்றும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்த அரசு ஆட்சிக்கு வந்த பிறகுதான் தசிந்து கிடக்கும் இந்தத் தொழிலுக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் வகையில் பல்வேறு திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு மட்டுமன்றி ஒவ்வொரு துறையிலும் இருக்கும் பல்வேறு பிரச்சனைகளைத் தீர்த்தருக்கிறது என்று எடுத்துக்கூறி, இங்கே கொடுக்கப்பட்டு இருக்கும் வெட்டுத் தீர்மானங்களை திரும்பப் பெற்று, இந்த மானியக்கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது. அடுத்து, மானியக்கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு.

திருவாளர்கள் ரெ. வி. சவுந்தரராஜன், எம். ஏ. லத்தீப் ஆகியவர்கள் மானியக்கோரிக்கை எண் 26-க்கு வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“மானியக்கோரிக்கை எண்: 26 — ‘கைத்தறியும், நெசவுத் தொழிலும்’ என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 4,15,00,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”

மானியக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

திருவாளர்கள் ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், ரெ. வி. சவுந்தரராஜன் ஆகியவர்கள் மானியக் கோரிக்கை எண் 27-க்கு கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றன.

1978 மார்ச் 6]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 27—கதர் என்ற தலைப் பின்கீழ் ரூ. 1,02,51,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.34 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

9. பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

எதுவுமில்லை.

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்.

எதுவுமில்லை.